

آئین نامه

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

مصوب دومین کنگره سازمان

مؤرخ: حمل ۱۳۷۵ ش

چاپ دوم: سنبله ۱۳۹۵ ش

ناشر: کمیته نشراتی (ساما)

مقدمه

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان "ساما"، این گردان رزمنده و پیشآهنگ طبقه کارگر در طی شانزده سال از حیات پر از فراز و نشیب خود، علی رغم یورش های استعمار و ارتجاع لجام گسیخته، همواره در خریطه سیاسی کشور به مثابه بزرگ ترین ظرفیت مبارزاتی و ارتباطی متعالی تشکیلاتی و همچنان سازمان داخل کشوری باقی مانده است.

برای تحقق هر چه بیشتر ضوابط تشکیلاتی، قبل از همه، سازمان ما به نظم و ستردگی ایدئولوژیک و سیاسی عمیق تر نیازمند است، تا با برقرار ساختن این ضوابط ایدئولوژیک — سیاسی، نظم و انضباط تشکیلاتی را در گستره مبارزات سازمانی خود حاکم ساخته و در ارتباط تنگاتنگ و ارگانیک با برنامه و خط مشی سیاسی؛ سازمان مستحکم، زنده و سرتاسری را با داشتن خصلت توده ئی تقویت ببخشیم، تا اعضاء جانباز سازمان ما بتوانند این قوانین و قواعد را در زندگی پرافتخار مبارزاتی شان تطبیق و اجراء بدارند. این اساسات شامل مواد اساسی زیر می باشد.

فصل اول

عضویت

الف (شرایط عضویت:

ماده اول: کسی که سن هژده سالگی را تکمیل کرده و برنامه و آئین نامه سازمان را بپذیرد و در یکی از حلقات تشکیلاتی به طور فعال، پیگیر و صادقانه اشتراک کرده و حق العضویت بپردازد و از مصوبات سازمان عملاً دفاع نماید؛ عضو سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) شناخته می شود.

ماده دوم: کسی می تواند عضویت سازمان را حاصل کند که: یک دوره لازم آموزشی ایدئولوژیک — سیاسی را همراه با تربیت انقلابی سپری نموده و بعد از تثبیت وی در پراتیک مبارزه انقلابی، از جانب دبیر سازمانی به کمیته مرکزی سازمان پیشنهاد و پس از غور و بررسی، به حیث عضو اصلی قبول می گردد.

ماده سوم: در مورد کسب عضویت در سازمان بعد از مراحل معینه آموزشی و پرورشی، تأیید و تصدیق دو نفر از اعضاء اصلی سازمان که صلاحیت آن ها مورد اعتماد باشد، ضرور است.

ماده چهارم: حق انتخاب شدن و انتخاب کردن مربوط اعضاء اصلی سازمان می باشد.

ب (وظائف اعضاء:

ماده پنجم: هر عضو سازمان مکلف است که برنامه و آئین نامه سازمان را در وظائف سازمانی خود تطبیق و مطابق آن عمل نماید.

ماده ششم: هر عضو سازمان مکلف است تا سطح آگاهی ایدئولوژیک، سیاسی، فرهنگی و تخصصی خود را دائماً ارتقاء بخشد.

ماده هفتم: هر عضو سازمان مکلف است برنامه و آئین نامه، دساتیر و فیصله های سازمان را مرعی الاجراء شمرده و انضباط سازمانی را اکیداً مراعات نماید.

ماده هشتم: هر عضو سازمان مکلف است که اسرار، دسپلین و امور مخفی کاری را جداً مراعات نماید.

ماده نهم: هر عضو سازمان باید روحیه مقاومت، رزمجوئی، ایثار و فداکاری، حوصله و برده باری را در مقابل هرگونه حوادث و پیش آمد های روحی و جسمی تقویت و از خود استواری و پایداری نشان دهد.

ماده دهم: هر عضو سازمان باید انتقاد و انتقاد از خود را به مثابه سلاح ایدئولوژیک بسط و توسعه بخشیده، مصالح و منافع مردم را بر منافع شخصی، خانوادگی، قومی و سمتی مقدم دانسته و حقایق را بدون کم و کاست به سازمان گزارش کند.

ماده یازدهم: هر عضو سازمان باید در غم و شادی مردم اشتراک نموده، روحیه همکاری و تعاون، برده باری و حوصله مندی خود را در پیوستن به توده ها عملاً به اثبات برساند.

ج (حقوق اعضاء اصلی:

ماده دوازدهم: هر عضو اصلی حق دارد که در انتخابات مقامات سازمانی به حیث انتخاب کننده و انتخاب شونده اشتراک نماید.

ماده سیزدهم: هر عضو حق دارد پیشنهادات، انتقادات و نظریات خود را از طریق دبیر خود و مراجع اصلی تشکیلاتی به مقامات سازمانی به شمول هیئت رهبری برساند.

ماده چهاردهم: هر عضو حق دارد که در حلقه های مربوطه که درباره وی رسیدگی می نماید، مستقیماً اشتراک نماید. چنانچه فیصله های اتخاذ شده را در مورد خودش نادرست تشخیص دهد، می تواند به مراجع بالاتر شکایت خود را ارائه نماید.

ماده پانزدهم: هر عضو سازمان می تواند در صورت ارائه معاذیر قوی، قانونی و جدی استعفاء کتبی خود را از مقامات و عضویت سازمانی از طریق سلسله مراتب به هیئت رهبری برساند. وی مکلف است که مسؤولیت های تشکیلاتی و همچنان اموال و اسناد سازمانی را که در اختیار قرار دارد، دوباره به واحد سازمانی خود بسپارد.

هر عضو مستعفی مکلف است که در حفظ محرمانیت اسرار سازمانی صادق و امانت دار باشد.

فصل دوم

تشکیلات و مقامات

الف) سانترالیسم دموکراتیک:

ماده شانزدهم: انتخابی بودن مقامات رهبری سازمان از پائین ترین تا بالا ترین مراتب تشکیلاتی.

ماده هفدهم: تقدیم گزارش درست و مطابق واقعیت به حلقه ها و کمیته ها، تقدیم گزارش حلقه ها و کمیته ها به مقامات رهبری و تابعیت اقلیت از اکثریت.

ماده هژدهم: رهبری جمعی و مسئولیت فردی.

ماده نوزدهم: کمیته های منطقه ئی و ولایتی بنابر فیصله هیئت رهبری تأسیس می گردد. سائر کمیته های ناحیه ئی و ولسوالی ها به اساس پیشنهاد کمیته های منطقه ئی و ولایتی و تصویب هیئت رهبری تأسیس می گردد.

ب) عالی ترین مقامات سازمانی:

ماده بیستم: کنگره: کنگره عالی ترین مقام سازمانی است که مرکب از نمایندگان انتخابی تشکیلات سازمان می باشد. در تحت شرایط عادی یک مرتبه در سال دعوت می شود. در شرایط غیرعادی اجلاس زود تر یا دیر تر آن مربوط به تصویب آراء دو ثلث کمیته مرکزی و یا در اثر درخواست دو ثلث اعضاء سازمان صورت می گیرد.

کنگره وقتی صلاحیت کار و تصمیم گیری را دارد که دو ثلث اعضاء انتخابی سازمان در جلسه حضور داشته باشد.

ماده بیست و یکم: وظائف و صلاحیت های کنگره: استماع گزارش سیاسی هیئت رهبری، رد، تعدیل و یا قبول گزارش سیاسی، تعدیل، تجدیدنظر و یا تصویب برنامه و آئین نامه سازمان، تصویب ارگان مرکزی، انتخاب و برگماری تعداد اعضاء اصلی و علی البدل کمیته مرکزی.

ماده بیست و دوم: کمیته مرکزی:

کمیته مرکزی انتخابی بین دو کنگره، مرجع عالی سازمانی و مسؤول اجرای تصمیم کنگره می باشد. کمیته مرکزی کلیه امور سازمانی را رهبری می کند، کمیته مرکزی در صورت لزوم، کمیته های جدید را تأسیس، امور مالی را تنظیم و کنترل نموده و حین ضرورت، کمیته های نظارت و تفتیش را از بین اعضاء خود توظیف می نماید.

ماده بیست و سوم: دفتر سیاسی:

دفتر سیاسی در فاصله بین جلسات کمیته مرکزی تمام فعالیت ها و امور مربوط به سازمان را رهبری می کند و در برابر کمیته مرکزی مسؤول می باشد.

ماده بیست و چهارم: پلنوم حد اقل سال دو بار با اشتراک اعضاء اصلی و علی البدل کمیته مرکزی اجلاس می نماید که پس از کنگره مرجع با صلاحیت بوده و برای اتخاذ تصمیم مهم دعوت می شود.

تبصره: اخراج عضو اصلی و یا علی البدل کمیته مرکزی از عضویت کمیته مرکزی، توسط پلنوم کمیته مرکزی فیصله می شود. فیصله با دو ثلث آراء نافذ می گردد.

ج (کنفرانس ها:

ماده بیست و پنجم: کنفرانس سرتاسری:

کنفرانس سرتاسری مقام عالی بعد از کنگره می باشد که بابت رسیدگی به مسائل عمده و مشاغل مهم موجود به دعوت کمیته مرکزی دایر می گردد.

ماده بیست و ششم: کنفرانس منطقه ئی:

مقام عالی کمیته های منطقه ئی و ولایتی بوده که از جانب کمیته مربوط دعوت می شود. کنفرانس ها بر حسب صلاحدید کمیته به منظور بررسی مشکلات و دست یابی به تصمیم معینی دایر می گردد. دعوت کنفرانس ها صرفاً در حالت فوق العاده به منظور بررسی پرابلم ها و قضایای جدی صورت می گیرد.

ماده بیست و هفتم: نمایندگان دعوت شده در کنفرانس بر اساس تبعیت از اصل انتخابات از تمام حلقه های تحت رهبری کمیته منطقه ئی و ولایتی دعوت می شوند. کنفرانس وقتی دایر شده می تواند که دو ثلث نمایندگان انتخابی حلقات تابع کمیته در اجلاس آن اشتراک نماید.

ماده بیست و هشتم: استماع مسائل مطروحه در کنفرانس و اتخاذ تصمیم در مورد این مسائل از وظائف کنفرانس هاست.

د (کمیته ها:

ماده بیست و نهم: کمیته های منطقه ئی، ولایتی، ناحیه ئی و ولسوالی عالی ترین مقام رهبری سازمانی در فاصله بین دو کنفرانس است.

ماده سی ام: منشی و معاون منشی کمیته ها به اساس اصل انتخابات از بین اعضاء تشکیل دهنده کمیته تعیین می گردد.

ماده سی و یکم: کمیته ها در حدود فعالیت های محلی خود با الهام از روحیه ابتکار و با کسب اجازه از کمیته مرکزی شعبات لازم را ایجاد نموده می توانند.

ماده سی و دوم: پیروی از دساتیر، رهنمود ها و دستورالعمل های کمیته برای حلقات منطقه و فعالیت کمیته امر واجب الاجراء است.

ماده سی و سوم: تنظیم و رهبری فعالیت های جاری کمیته ها، ترتیب و تقدیم گزارش کتبی فعالیت های حلقات مادون کمیته ها به هیئت رهبری سازمان از وظائف اصلی و مرکزی منشی و معاون منشی کمیته می باشد.

ماده سی و چهارم: تنظیم و رهبری فعالیت های کمیته های متشکله در تقسیمات اداری منطقه و ولایت، توسط کمیته منطقه ئی و ولایتی صورت می گیرد. و فعالیت های مربوطه منطقه خود را هر ماه یک بار به کمیته مرکزی گزارش می دهد. کمیته های فرعی ولسوالی ها و نواحی مکلف است گزارش فعالیت های خود را ماهانه به کمیته منطقه ئی و ولایتی بدهند.

ماده سی و پنجم: کمیته ها و حلقه های فرعی ولسوالی ها، نواحی و ولایتی نمی توانند با هم ارتباط افقی قائم سازند. ولسوالی ها، شهر ها و ولایات به حوزه ها تقسیم می گردد. هیچ عضو سازمان نمی تواند که ساحة فعالیت سازمانی خود را در شرایط عادی بدون صلاحدید سازمان، خود سرانه ترک نماید و بدون مجوز سازمانی (معرفی رسمی توسط سازمان) در ساحة دیگر فعالیت سازمانی تنظیم گردد.

ماده سی و ششم: از بین اعضاء کمیته منطقه ئی و ولایتی مسؤولین تأمین روابط با افراد مسؤول کمیته های فرعی حوزه ها تعیین می شود.

ماده سی و هفتم: ایجاد و تأسیس دفاتر سازمان در خارج از کشور بر اساس تصمیم و تصویب هیئت رهبری صورت گرفته، کمیته تنظیم و یا بسط روابط خارجی مستقیماً مسؤول تنظیم فعالیت های دفاتر سازمان در خارج است.

ماده سی و هشتم: کمیته تنظیم روابط خارجی مکلف است گزارش پیشرفت کار ها و صورت اجراءات دفاتر را وقتاً فوقتاً به هیئت رهبری گزارش دهد.

ماده سی و نهم: دفاتر متشکله سازمان در خارج، در سلسله مراتب تشکیلاتی حیثیت کمیته را داشته در صورت اجازه شرایط و مساعدت اوضاع می توانند نمایندگان منتخب خود را به کنگره سازمان بفرستند.

ماده چهلم: دفاتر سازمان در خارج فقط در پرتو مصوبات کنگره و رهنمود های هیئت رهبری سازمان می توانند فعالیت های سازمانی را در خارج از کشور رهبری و هدایت نمایند.

ماده یازدهم: سازمان عندالمواقع از طریق کمیته نظامی خود فعالیت های سازمانی را غرض ایجاد واحد های پارتیزانی و در نهایت امر، تأسیس ارتش توده ئی تدارک می بیند.

ماده چهاردهم: سازمان همچنان می تواند به کار نظامی پوششی خود ادامه دهد.

ماده پانزدهم: سازمان می تواند برای فعالیت های نظامی خود آئین نامه نظامی ترتیب نماید.

ماده شانزدهم: اجراء و تعمیل تصامیم هیئت رهبری سازمان برای افراد مسلح سازمان امر حتمی الاجراء است.

فصل سوم

مکافات و مجازات

مادهٔ چهل و پنجم: فعالیت های برجسته و ابتکاری اعضاء سازمان که ملهم از روحیهٔ فداکاری، تطبیق خلاق رهنمود ها، مشی ها و سیاست های سازمانی باشد، از طرف هیئت رهبری به نمایندگی از سازمان مورد تقدیر قرار می گیرد.

مادهٔ چهل و ششم: در مورد اعضاء مقصر سازمان در هر موقعیتی که باشند؛ در صورت تخلف از مقررات، فیصله ها و تصامیم جمعی، و یا افشای اسرار سازمانی و ارتکاب خیانت، مجازات زیر تطبیق می گردد:

توصیه، تذکر خصوصی، شفاهی و یا کتبی، اخطار، تنزل مقام سازمانی، تعلیق و اخراج از سازمان و سائر مجازات لازمه.

مادهٔ چهل و هفتم: در صورتی که عضو حق العضویت خود را اضافه از سه مرتبه بدون دلائل مقنع نپردازد و یا سه مرتبه در جلسهٔ سازمانی اشتراک نکند، به یکی از مادهٔ های چهل و شش این آئین نامه محکوم می گردد.

تبصره:

(۱) توصیه و تذکر خصوصی و شفاهی از جملهٔ وظائف کمیته های مربوطه سازمان بوده، مشروط بر اینکه گزارش مجازات از طریق کمیته ها به هیئت رهبری تقدیم شود.

(۲) اخطار کتبی، تنزل مقام سازمانی، تعلیق عضویت، اخراج و سائر مجازات لازمه؛ وظیفهٔ مستقیم کمیتهٔ مرکزی می باشد.